



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Inuidia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

416 INTERROGATIO.

ex modo confitendi, & ex qualitate persona tacite id coniciat, vt plerumque conicitur. Additum in Nou. Præl. 5. num. 6.

Interrogatio de statu pœnitentis, & an detineatur aliquo impedimento, quo durante absolui nequeat, non est necessario facienda ante confessionem. cap. 10. num. 2. 3.

Nec etiam est necesse, vt præcedat interrogatio, vtrum pœnitens sit excommunicatus, ad finem euitandi excommunicationem minorem, quia nullum est tale periculum. cap. 10. num. 3. & cap. 27.

Pœnitens non est damnandus, eo quod malit de peccatis interrogari, quam ipse referre. num. 6. cap. 10.

Omittere aliquam interrogationem per inaduertentiam, vel obliuionem, non videtur mortale. cap. 5. num. 2.

I N V E N T A, vide Restitutio. x i.

I N V I D I A.

EST vitium inclinans ad tristandum inordinatè de bono alieno, eo quod minuit suam excellentiam. Estque mortale ex genere suo. Eius filix sunt Odium, Sufurratio, Detractio, Latitia in aduersis aliorum, & Tristitia de prosperis eorum. cap. 23. num. 118.

Tristitia,

Tristari, vel dolere deliberatè de quouis bono proximi notabili, eo quòd per hæc minuatur propria excellentia, peccatum est mortale, nisi parua materia, aut surreptio, excuset. *ibidem*.

Tristari eo quòd non habeat tanta bona temporalia sicut proximus, tunc est mortale, vel veniale, quando finis, ob quem fit, fuerit talis. *num. 118. §. 2.*

Tristari eo quòd Deus largitur bona malis, mortale est, si fiat inculando diuinam providentiam. *ibid. §. 3.*

Et consequenter peccat mort. qui ob id proponit imitari malos, vt similis ei fortunarum copia eueniat.

Tristari eo quòd se videat carere virtutibus illis, quas in aliis videt ad finem querendi eas; bonum est. *ibid.* & generaliter tristitia ob bonum, si sit ordinata, & ceteræ circumstantiæ adsint, virtus est. *ibidem. §. 2.*

Tristitia quæ nascitur de bono alieno, ex eo quòd minuit excellentiam suam, est propria & sola pertinens ad invidiam; quæ semper est peccatum, & de suo genere mortale. *ibid. §. 1.*

Dolere de bono alieno, quòd sit suum, vel eo quòd iudicetur illo indignus, semper est peccatum odij, vel indignationis. Dolere autem de tali bono, quòd sit dānosum sibi

D d vel

418 INVIDENTIA. INVOG.
vel alteri, indifferens est. numer. 118.

Tristitia seu dolor de quocumque bono spirituali diuino, peccatum est Accidia, si fiat eo quod in ipso homine est, & est graue, & mortale si deliberatio animi adsit. Tristari verò de bono diuino, quatenus est in Deo, est odium Dei, quod suo genere est omnium peccatorum maximum & grauissimum. num. 124.

Tristari de aliquo bono spirituali, quatenus est laboriosum, & impedimentum aliorum operum, vel tristari de bonis virtutum moralium, vel de bono temporali, non est peccatum accidia, sed alterius vitij tali virtuti contrarij, vel inuidia. num. 124.

Inuidia seu tristitia fraternae gratiae, est peccatum contra spiritum sanctum. nu. 126.
Cur dicatur irremissibile, vide. tit. peccati.

INVOCATIO

Demonum.

EST duplex, expressa vel tacita. Expressa est quando verbo, vel opere imploratur auxilium demonum. Tacita est quando quis nititur facere aliquid per causas, quae nec suapte natura, nec ex dispositione diuina, aut Ecclesiastica possunt illud efficere: Vel quando tales causas tanquam necessaria adiunguntur alijs, quae possunt